

skrev, som er den svære, the delicate balance, som det hedder på moderne dansk, mellem terrorbekæmpelse og menneskerettighedsoverholdelse. Og der har Europarådet, mener jeg også, en meget væsentlig opgave med at holde øje med det i sine monitoreringsrapporter, men også i sine generelle debatter, for det er en af de store opgaver. Vi skal have stoppet den terror, men vi skal jo ikke have krænket menneskerettighederne og få dem ophævet.

Habeas corpus blev lavet, jeg tror, det var i 1688 eller sådan noget. Og da har det da været meget ubekvem, for man har også på det tidspunkt spurgt: Jamen hvad skal vi med habeas corpus? Det gør det kun vanskeligt at forfølge forbryderne. Men man gennemførte den jo, for der må jo være nogle vanskeligheder, som sikrer, at man ikke kan forfølge mennesker, uden at man har basis for det.

Så kommer hr. Søren Søndergaard med et interessant spørgsmål omkring monitoreringsrapporterne, om man skulle forpligte dem til at blive offentliggjort, om man skulle forpligte til offentliggørelse.

Kl. 16.15

Nu er der bare det ved det, at også her skal vi finde balancen, for vi kan jo heller ikke pludselig indføre et diktat til medierne. Det er lidt svært som stat at påtage sig at pålægge medierne at gennemføre offentliggørelse af tekster, for det betyder, at vi pludselig begynder at gribe ind i mediefriheden. Hvis medierne selv måtte føle, at disse tekster er dem bedøvende lige gyldige, er det lidt svært for os at sige, at de skal bringes. Danmarks Radio er nok en public service-station, men jeg tror nok, at de ville blive temmelig foragede, hvis vi pålagde dem at bringe en tekst.

Det er ikke noget problem for Danmark, for den frie presse skal nok sørge for det. Hvis der er kritik af Danmark i disse rapporter, er det i hvert fald sikkert, at det kommer frem. Så jeg taler slet ikke om at prøve at forhindre, at kritik af Danmark kommer frem. Den kommer jo frem; det er der ingen tvivl om. Vi har da heldigvis en presse, der er god nok til det.

Så jeg forstår godt det smukke motiv: I de lande, som ikke har så fri en presse, som vi har, vil borgerne have meget glæde af at vide, at der er kommet den kritik. Det kan også fremme alt det, vi ønsker, at den kritik kommer frem. Jeg stiller bare det enkle spørgsmål, som vi skal spekulere over i det videre arbejde med det, for vi skal også passe på, at vi ikke begynder at sige, at

staten kan pålægge medierne at bringe, hvad staten måtte synes at medierne skal bringe.

Vi må her finde en metode, og jeg er meget villig til at drøfte det nærmere, for selvfølgelig er det vigtigste, at der kommer en udvikling i en demokratisk menneskerettighedsretning i medlemslandene, og at kritikken af medlemslandene kommer til borgernes kendskab i de kritiserede lande. Det er vi slet ikke uenige om. Vi skal bare finde balancen med hensyn til, hvornår vi begynder at dirigere pressen. Det er jeg jo ikke meget for.

Hr. Jann Sjursen har jeg svaret. Charteret betyder ikke, at der kommer to forskellige menneskerettighedsudmøntninger, en i EU og en i Strasbourg, og så kan de kæmpe mod hinanden, for EU følger Strasbourg. Den kan også gå længere i Strasbourg, hvis det skulle være.

Jeg synes, det har været en god debat. Den har rejst nogle meget interessante tanker og forslag, også hr. Søren Søndergaards. Jeg synes, vi skal arbejde videre med dem i den parlamentariske forsamling og i Ministerkomiteen, for vi vil jo alle sammen gerne styrke Europarådets muligheder for at fremme det fælles værdisæt i Europa.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg synes, ministeren skulle have lov til at prøve den nye form for debat, så derfor vil jeg lige benytte lejligheden til at sige, at jeg synes, det gik så godt. Vi har haft en smadderspændende debat, og i øvrigt kan man sige, at den nye debatform jo også gør, at det måske bliver endnu mere interessant, end det har været tidligere, så det kan man da kun rose.

Det gik jo lige så godt, men jeg synes, at ministeren forsøgte at åle sig lidt uden om det der med formuleringen om, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande vil søge at sikre Europarådets kerneområder, herunder især beskyttelse af, at menneskerettigheder får den fornødne finansiering.

Det er måske ikke pænt at sige, at ministeren forsøgte at åle sig udenom, men jeg vil i hvert fald gerne have, at ministeren kunne løfte sløret for, hvad ministeren mener med, at der herunder arbejdes for beskyttelse af, at menneskerettigheder får den fornødne finansiering. Det læses, kunne jeg forstå på debatten tidligere, af mange spørgere som øgede midler til arbejdet, men det er måske ikke ministerens opfattelse?